

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/15/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825202843
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5825202843.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. XXX, právne zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. XXX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v štádiu konania o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 19C/119/2025-21 zo dňa 15. decembra 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. mení tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým zakazuje žalovanému odplatne a bezodplatne scudziť, predať, zameniť, darovať, vložiť do základného imania akejkoľvek spoločnosti, založiť, zriadiť predkupné právo, vecné bremeno alebo inak zaťažiť a nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v obci a katastrálnom území E., okres Dolný Kubín, zapísanými na LV č. XXXX, a to pozemku parcela KN“C“ č. 393/3 – záhrada o výmere 819 m², pozemku parcela KN“C“ č. 393/4 – záhrada o výmere 193 m², pozemku parcela KN“C“ č. 395/2 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 93 m² a pozemku parcela KN“C“ č. 395/3 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m², a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. zrušuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia zákazu žalovanému odplatne a bezodplatne scudziť, predať, zameniť, darovať, vložiť do základného imania akejkoľvek spoločnosti, založiť, zriadiť predkupné právo, vecné bremeno alebo inak zaťažiť a nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcim sa v obci a k. ú. E., okres Dolný Kubín, zapísanými na LV č. XXXX, špecifikovanými ako pozemok parcela KN“C“ č. 393/3 - záhrada o výmere 819 m², pozemok parcela KN“C“ č. 393/4 – záhrada o výmere 193 m², pozemok parcela KN“C“ č. 395/2 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 93 m² a pozemok parcela KN“C“ č. 395/3 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m² (výrok I. odvolaním napadnutého uznesenia) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II. odvolaním napadnutého uznesenia).

1.1 Z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia vyplýva, že v prejednávacom spore sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. c) a d) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), pričom naliehavosť požadovanej bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu vo vzťahu k požadovanému uloženiu zákazu žalovanému nakladať s dotknutými nehnuteľnosťami odôvodňovala tým, že žalovaný predmetné nehnuteľnosti inzeruje k predaju na portáli nehnuteľnosti.sk, avšak ona je ich vlastníčkou. Poukázal na to, že žalobkyňa odvodzuje svoje vlastníctvo od toho, že hoci predmetné nehnuteľnosti previedla na žalovaného, ktorý je jej vnukom, kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 24.04.2012, táto kúpna zmluva je podľa žalobkyne len simulovaným právnym úkonom, pretože v

skutočnosti vôľa zmluvných strán smerovala k uzatvoreniu darovacej zmluvy, a preto je kúpna zmluva pre nedostatok vážnej vôle podľa

§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom. V nadväznosti na uvedené upriamil pozornosť na argumentáciu žalobkyne, že medzi stranami nedošlo ani k uzavretiu darovacej zmluvy, ktorá je disimulovaným právnym úkonom, pretože predmetom darovania boli nehnuteľnosti, takže k uzavretiu darovacej zmluvy platne nedošlo, pretože s poukazom

na § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka musela byť darovacia zmluva uzavretá písomne, čo však nebolo. V danej súvislosti poukázal na odkaz žalobkyne na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 43/2019 zo dňa 23.06.2020, publikované pod R 1/2021, a v daných súvislostiach konštatoval, že uvedené rozhodnutie v podstate vychádza z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 102/99. Konštatoval, že z týchto dvoch rozhodnutí síce vyplývajú uvedené skutočnosti, avšak tieto rozhodnutia nie je možné za tohto stavu aplikovať na posudzovaný prípad, nakoľko v danom prípade nemožno v tomto štádiu konania bez vykonania bližšieho dokazovania vychádzať z toho, že kúpna zmluva uzavretá medzi stranami sporu dňa 24.04.2012 je simulovaným právnym úkonom, a to aj napriek tomu, že kúpna cena za prevod sporných nehnuteľností predstavovala v danom prípade len 10,- Eur. Vyslovil, že je potrebné vychádzať z okolností daného prípadu, že predmetná zmluva bola uzatvorená medzi žalobkyňou (predávajúcou) ako starou matkou a žalovaným (kupujúcim) ako jej vnukom, takže kúpna cena mohla byť z tohto dôvodu v takejto len symbolické výške. Zdôraznil, že žalobkyňa platnosť predmetnej kúpnej zmluvy napáda po viac ako 13 rokoch, z čoho vyvodil domnienku, že ju až doteraz považovala za platnú a nezastretý právny úkon. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa nedostatočne osvedčila danosť nároku, ktorému žiada poskytnúť predbežnú ochranu, a preto súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Nad rámec uvedeného vyslovil že navrhované neodkladné opatrenie by súčasne za takéhoto stavu neprímerane obmedzovalo žalovaného v realizácii jeho dispozičného oprávnenia s predmetnými nehnuteľnosťami, čo je však neprípustné.

1.2 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 tak, že hoci bol v danej veci plne úspešný žalovaný, nárok na náhradu trov konania mu nepriznal, nakoľko zo spisu nevyplýva, že by mu v konaní vznikli nejaké trovy.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v celom rozsahu odvolanie žalobkyňa (t. j. do výroku I., ako aj závislého výroku II.) z dôvodov prezumovaných ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) Civilného sporového poriadku.

2.1

Žalobkyňa namietala vnútorný rozpor uznesenia, v ktorom podľa nej súd prvej inštancie síce deklaroval „osvedčovanie“, ale vyžadoval „dokazovanie“. V danej súvislosti poukázala na to, že súd prvej inštancie správne uviedol, že odôvodnenosť neodkladnosti nie je vecou klasického dokazovania a že dokazovanie má len povahu osvedčovania, avšak napriek tomu zamietol návrh s kľúčovým dôvodom, že nemožno v tomto štádiu konania bez vykonania bližšieho dokazovania vychádzať z toho, že kúpna zmluva je simulovaná. Toto považuje žalobkyňa za zásadnú nesprávnosť a domnieva sa, že takto nastavený prístup fakticky znamená, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len po preukázaní merita.

2.2

Podľa žalobkyne bola neodkladnosť úpravy vzťahov osvedčená, pričom poukázala na to, že súd prvej inštancie sa stotožnil s tým, že sporné pozemky sú ponúkané na predaj na portáli nehnuteľnosti.sk ako celok za 54.336,- Eur a že výmera 1132 m² zodpovedá súhrnnej výmere všetkých štyroch parciel v spore. Mala potom za to, že uvedené nie je iba hypotetická hrozba ale bezprostredná hrozba dispozície. Podľa žalobkyne sa ust. § 325 CSP zameriava práve na riešenie tejto situácie a v prípade, ak žalovaný prevedie vlastníctvo na tretiu osobu, dôjde minimálne k podstatnému sťaženiu účelu konania (reťazenie dispozícií, vznik ďalších subjektov, ďalšie návrhy, ďalšie konania). Súd prvej inštancie uvedené nezvážil, hoci samotnú hrozbu predaja v uznesení konštatuje ako zistený fakt.

2.3

Žalobkyňa súčasne namietala, že súd prvej inštancie predčasne hodnotil meritórne otázky a „prejudikoval“ výsledok sporu, keď konštatoval, že judikát R1/2020 nie je možné za tohto stavu aplikovať, pričom súčasne dodal, že kúpna zmluva mohla byť symbolická z dôvodu rodinného stavu a že žalobkyňa podala žalobu po 13 rokoch. Podľa názoru žalobkyne sa v tomto prípade už nejedná o posúdenie „prima facie“, ale jedná sa o predčasné meritórne hodnotenie skutkových otázok (úmysel strán, význam rodinného vzťahu, hodnotenie subjektívneho presvedčenia žalobkyne). Tieto otázky

patria do dokazovania vo veci samej (výsluch strán, svedkov, prípadné znalecké posúdenie) a nie do rozhodovania o neodkladnom opatrení. Mala za to, že aj keby súd prvej inštancie mal pochybnosti o dôvodnosti žaloby v situácii, keď je preukázaná aktívna snaha žalovaného o predaj, je racionálne a spravodlivé zachovať status quo do rozhodnutia v merite. Podľa názoru žalobkyne potom súd prvej inštancie pri existencii osvedčenej hrozby predaja mal poskytnúť ochranu ohrozenému právu a nie ho vystaviť riziku, že predmet sporu „prejde“ na tretie osoby ešte pred rozhodnutím v merite.

2.4

Namietala aj záver súdu prvej inštancie o „neprimeranom obmedzení žalovaného“, ktorý považuje za nesprávny a neodôvodnený z dôvodu, že neodkladné opatrenie je dočasné, nezakazuje užívanie a zakazuje len dispozíciu, jeho zmyslom je zabrániť zmareniu účelu konania a navyše samotný predmet sporu je komu vlastníctvo patrí a nie je možné apriórne vychádzať z „plnej sily“ dispozíčného oprávnenia žalovaného, keď žalobkyňa tvrdí, že nadobúdaci titul je absolútne neplatný a vlastníctvo na žalovaného nikdy neprešlo. Za daných okolností považuje žalobkyňa obmedzenie dispozície žalovaného s predmetnými nehnuteľnosťami za primerané a nevyhnutné. V danej súvislosti poukázala na existenciu rizika ďalších dispozícií a právnej neistoty tretích osôb ako dôvodu pre vydanie neodkladného opatrenia, keď mala za to, že ak žalovaný prevedie vlastníctvo na tretie osoby, vznikne právna neistota, a to nielen medzi stranami sporu, ale aj navonok a potenciálni nadobúdatelia budú vstupovať do sporného režimu a spor sa bude reálne komplikovať. Podľa nej by však súd prvej inštancie mal mať aktívny záujem tomuto predchádzať. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadi neodkladné opatrenie v zmysle návrhu, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, resp. aby zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, aby bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, že v konaní o neodkladnom opatrení sa vyžaduje osvedčenie a nie „vyššie dokazovanie“ merita. Súčasne navrhla, aby jej súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení v rozsahu 100 %. K návrhu pripojila ďalšie inzercie týkajúce sa ponuky predmetných pozemkov na predaj.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

4. Strany sporu v odvolacom konaní ďalšie podania neprodukovali.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP), t. j. žalobkyňa, keďže súd prvej inštancie zamietol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 357 písm. d) CSP v spojení s § 357 písm. m) CSP], preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP vo výroku I. zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie alebo zrušenie a vo výroku II. (t. j. o nároku na náhradu trov konania) podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil, nakoľko sa nejednalo o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali.

6. Žalobkyňa vymedzila odvolacie dôvody svojho odvolania ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) CSP. Východiskovo je zo strany odvolacieho súdu nevyhnutné poukázať na principiálnu zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP). Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu v odvolaní vznesených námietok. Výnimku z tohto pravidla tvoria vady týkajúce sa podmienok konania, na ktoré je súd povinný prihliadať, aj keby neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP). V daných súvislostiach odvolací súd uvádza, že žiadne vady týkajúce sa podmienok konania v prejednávacom spore nevzhladol.

7. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ/žalobca domáha. K návrhu musí navrhovateľ/žalobca pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

7.1

Dokazovanie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu požadovanom v základnom konaní. Toto je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje ním najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia.

7.2

Z charakteru neodkladného opatrenia súčasne vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprímeraným spôsobom zasahovať do vzťahov medzi stranami.

7.3

Neodkladné opatrenie je inštitútom dočasným a mimoriadnym. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti súdnej ochrany nad požiadavkou skutkových zistení, preto ani súd nevykonáva dokazovanie v takom rozsahu, ako pri rozhodovaní vo veci samej. Účelom neodkladného opatrenia je rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu, t. j. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, resp. v prípade, že je daná obava ohrozenia prípadnej exekúcie. Predpokladmi pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú: opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností, hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť o trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ/žalobca domáha. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia je toto prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami, b) tieto právne vzťahy vyžadujú úpravu, c) táto úprava je potrebná, d) neprímeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami (strana nie je obmedzená spôsobom neprímeraným povahy veci) a e) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Nariadením neodkladného opatrenia nesmie dôjsť k nevyváženému zásahu do vzťahov strán. Pri nariaďovaní samotného neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti. Z tohto dôvodu nie je potrebné zisťovať všetky tieto skutočnosti, ktoré je potrebné zistiť pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť a neodkladnosť návrhu. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Neodkladné opatrenie nie je konečné rozhodnutie, ale jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov strán sporu. Nariadením neodkladného opatrenia navrhovateľ/žalobca nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté rozhodnutím vo veci samej. Neodkladné opatrenie plní predovšetkým zaisťovaciu funkciu, jeho cieľom je zabezpečiť efektívnosť konania, resp. vytvoriť pokojný stav, aby navrhovateľ/žalobca sa mohol nerušene domáhať svojho práva.

8. Koncentrujúc odvolacie námietky žalobkyne, táto primárne namietala, že súd prvej inštancie v rámci štádia konania o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia de facto vychádzal z potreby preukázania dôvodnosti nároku a neuspokojil sa iba s ňou deklarovaným osvedčením dôvodnosti nároku, keď zdôraznila, že preukázanie dôvodnosti nároku v rámci konania vo veci samej bude výsledkom vykonaného dokazovania. V danej súvislosti súčasne namietala, že súd prvej inštancie predčasne hodnotil meritórne otázky, čím „prejudikoval“ výsledok sporu, avšak podľa jej názoru aj v prípade, ak by súd prvej inštancie mal pochybnosti o dôvodnosti žaloby, tak v situácii, kedy je preukázaná aktívna snaha žalovaného o predaj dotknutých nehnuteľností, bolo zo strany súdu racionálne a spravodlivé zachovať status quo do rozhodnutia v merite. Zdôraznila, že ona v konaní osvedčila neodkladnosť nariadenia neodkladného opatrenia poukazujúc na to, že žalovaný ponúka dotknuté nehnuteľnosti na portáli nehnuteľnosti.sk ako celok na predaj.

8.1

Odvolací súd vyhodnotil predmetné odvolacie námietky ako dôvodné, keď poukazuje na to, že sám súd prvej inštancie v rámci dôvodov svojho rozhodnutia pri neosvedčení danosti nároku polemizuje o tom, že v danom štádiu konania nemožno bez vykonania bližšieho dokazovania vychádzať z toho, že Kúpna zmluva uzavretá medzi stranami sporu dňa 24.04.2012 je simulovaným právnym úkonom (a to aj napriek tomu, že kúpna cena za prevod sporných nehnuteľností predstavovala v danom prípade

len 10,- Eur) a v rámci svojej úvahy sa potom „priklonil“ (akcentujúc blízky rodinný vzťah žalobkyne, t. j. predávajúcej ako starej mamy žalovaného, t. j. kupujúceho v rámci predmetnej kúpnej zmluvy a samotnú dobu, ktorá uplynula od uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy) k záveru o nedostatočnom osvedčení dôvodnosti nároku. Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd má za to, že skutkové tvrdenia žalobkyne (tvrdenie o blízkom rodinnom vzťahu žalobkyne a žalovaného) a predložené dôkazy (dotknutá kúpna zmluva) dávajú dostatočný podklad na vyslovenie záveru o osvedčení relevantného vzťahu medzi stranami sporu. Nejedná sa teda o iluzórny žalobkyňou zjavne „umelo“ vykonštruovaný a iba v prípade potreby vykonania ďalšieho dokazovania „identifikovateľný“ vzťah medzi stranami sporu, ale (v prípade unesenia dôkazného bremena žalobkyne ohľadne jej tvrdení vo veci samej) o možný a v dostatočnej miere na účely nariadenia neodkladného opatrenia osvedčený nárok (následok). Odvolací súd zdôrazňuje, že v konkrétnostiach prejednávanej veci (pri zohľadnení doposiaľ nesporného blízkeho príbuzenského vzťahu medzi stranami sporu a oboznámení sa s obsahom dotknutej kúpnej zmluvy, pri súčasnej absencii akéhokoľvek vyjadrenia zo strany žalovaného) bude práve konanie vo veci samej tým konaním, v rámci ktorého na základe vykonaného dokazovania súd dospeje ku konečnému záveru o dôvodnosti, resp. nedôvodnosti nároku. Za danej situácie sa do konečného rozhodnutia v merite javí ako náležité dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu. Tak ako na to vhodne poukazuje aj samotná žalobkyňa, nariadené neodkladné opatrenie prinajmenšom minimalizuje procesné „riziká“ spojené s dispozíciou s predmetnými nehnuteľnosťami zo strany žalovaného, ktoré by mohli viesť k neúčelnému predlžovaniu konania a potrebe ďalších procesných úkonov potrebných na to, aby nedošlo k prípadnému zamietnutiu žaloby z procesných dôvodov. Pritom uvedeným procesným „rizikám“ nemožno (v absolútnom ponímaní) predísť ani inými pozitívnym právom prezumovanými inštitútmi (napr. zapísanie poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní v katastri nehnuteľností).

9. Pokiaľ súd prvej inštancie vyslovil, že navrhované neodkladné opatrenie by súčasne neprimerane obmedzovalo žalovaného v realizácii jeho dispozíčného oprávnenia s predmetnými nehnuteľnosťami, podľa názoru odvolacieho súdu nariadené neodkladné opatrenie neprimeraným spôsobom nezasiahne do práv žalovaného, nakoľko ho obmedzuje iba v rozsahu cieľa sledovaného neodkladným opatrením a nijakým spôsobom nad rámec sledovaného účelu nebráni žalovanému realizovať ostatné atribúty vlastníckeho práva. Inak povedané, žalovanému nič aj po nariadení neodkladného opatrenia nebráni v tom, aby tieto nehnuteľnosti užíval v súlade s ich účelom. Naproti tomu žalovanému ponechaná možnosť dispozície, prípadne zaťaženia dotknutých nehnuteľností, by reálne mohla viesť k „reťazeniu“ stavu právnej neistoty (ktorá je z dôvodu prebiehajúceho konania vo veci samej existentná medzi stranami sporu) aj na ďalšie tretie osoby (nadobúdateľov, resp. oprávnené osoby v prípade zaťaženia dotknutých nehnuteľností).

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

11. Pokiaľ žalobkyňa podala odvolanie aj voči výroku II. odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, t. j. čo do nároku na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení, odvolací súd s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II., nakoľko v tomto štádiu konania nebol daný dôvod na rozhodnutie o nároku na náhradu trov súvisiacich s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Neodkladné opatrenie je vykonateľné jeho doručením.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].

V H., dňa 25. februára 2026.

JUDr. Vladimír Topoľančík

predseda senátu

JUDr. Eva Malíková

člen senátu

JUDr. Roman Tichý

člen senátu